

af Klitlobden, naturligtvis kun, naar det fra det Offentliges Side fandtes forsvareligt, og maa skee med Klitinspectorens eller Indenrigsministeriets Samtykke.

Jeg troer, der er Tvivl til at dele det Haab, som den ærede Minister udtalte, at Vedtagelsen af dette Udkast vil have særdeles gavnlige Følger for Sandflugtsvæsenet for Fremtiden, idet Communerne ville blive stærkere interesserede i Sagen, men det er vistnok et Spørgsmaal, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt af flere Grunde og af Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremkomne i dette Thing, at nedsætte et Udvalg her, hvor der findes ikke ringe local Kundskab i denne Retning, og jeg haaber, at Nedsættelsen af et saadant Udvalg ikke vil forhale Sagen saaledes, at Udkastet ikke skulde blive til Lov i denne Session. Jeg tillader mig derfor at anbefale Nedsættelsen af et Udvalg.

Alberg: Efter hvad flere ærede Medlemmer nu have udtalt i Anledning af det foreliggende Lovudkast, skal jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Jeg finder Grundtanken i Udkastet rigtig, at alle de, der ere interessede i Sandflugtens Dæmpning, ogsaa gjøres interesserede i, at Arbejdet herved udføres paa billigst mulige Maade. Det er baade naturligt og rigtigt, og vil vistnok føre til Besparelser, ikke alene for Staten, men forhaabentlig ogsaa for vedkommende Commune. Derimod finder jeg ikke Fordelingen af Udgifterne ved Dæmpningsarbejdet fuldkommen rigtig. Det forekommer mig, at man er gaaet de enkelte Klitsogne eller Communer, og deels de enkelte Lodsieiere, vel nær i denne Henseende, og jeg troer derfor, at der burde opstilles en noget anden Regel. Jeg antager, at en større Deel af den Brøl, hvorved Udgifterne ved Sandflugtens Dæmpning skal udredes, bør paahvile det Offentlige; saaledes som Tilstanden nu er, udrede Klitsognene $\frac{1}{4}$ forlods af Udgifterne, men efter Udkastet ville Klitsognene i Forening med Klitsieierne komme til at udrede $\frac{1}{3}$, og dertil kommer, at de ogsaa maae udrede Lønnen til det locale Tilsyn, der paa de fleste Steder vistnok ikke vil blive ganske ubetydeligt, saa at jeg an-

tager, at den Byrde, som kommer til at paahvile dem, i det Hele vil blive omtrent Halvdelen af Udgifterne ved Sandflugtens Dæmpning. Jeg troer, at dette er Mere, end de vel kunne taale, idet man ikke maa lade ude af Betragtning, at det i Regelen er Folk, der i oconomisk Henseende ere slet stillede, hvem begge disse Byrder komme til at paahvile. Jeg antager derimod, at hvis man vil gaae til en Fordeling, som f. Ex. den, at Staten udreder de $\frac{9}{10}$, Amtet de $\frac{2}{10}$, Lodsieierne $\frac{1}{10}$, og vedkommende Klitsogn eller Commune, eller hvad man vil, $\frac{1}{10}$, man da maa skee nærmere træffer det samme Forhold, som i den Henseende nu finder Sted. Der er imidlertid en anden Bestemmelse, som findes nu ved det bestaaende Forhold, idet man nu vil gjøre det til en Pligt for Communen, som hidtil har paahvilet Klitsognet; det forekommer mig ikke at være rigtigt, thi man kommer til at lægge Byrden over paa enkelte Sogne, blot fordi de staae i communal Forbindelse med Klitsognene, de komme derved til at bære de Byrder, som de hidtil have været aldeles fritagne for, og der kan ikke ansøres anden Grund derfor end den, at de maa skee have Fattigvæsen tilfælles med vedkommende Klitsogn, thi forøvrigt have de ikke mere Interesse i Sandflugtens Dæmpning end andre Sogne, der ligge længere borte fra Klitterne. Der kan indtræffe Tilfælde og Omstændigheder, hvor jeg troer, at det Offentlige burde komme mere til Hjælp, end det vil blive Tilfældet efter Bestemmelserne her i Lovudkastet; der kan indtræffe pludselige Naturbegivenheder, f. Ex. større Gjennembrud af Havet, hvorved der kan stee betydelige Odelæggelser paa Klitrækkerne, hvor de ere tynde, eller hvor der ikke er egentlige Klitrækker, men kun en Dæmning; der troer jeg, at det Offentlige burde bære den overveiende Deel af Udgifterne ved Istandsættelsen af de Odelæggelser, der ere aastedkomne paa denne Maade. Der er blevet mig meddeelt af Sandflugtscommissairen i det District, hvor jeg boer, at et saadant Gjennembrud for 3 à 4 Aar siden kostede mellem 800 og 1,000 Rb. at istandsætte, og dette Gjennembrud skete paa det saakaldte Harboøre, hvor der kun boer uformuende Folk, som ikke ville være istand til at udrede denne Byrde, hvis